

רבן גמליאל

פרק המישי יבמות

נב

עין משפט נר מצוה

האי גט אחר גט הוא • בתמיה וכו' זהו גט אחר גט דקתני רישא
 וזכמים אומרים יש גט אחר כו' ומפרש כיצד עשה מאמר כו' והיינו
 גט אחר מאמר: **כדאמרן • כדרייתא** דלעיל כיצד אר"ג כו' ובתמיה
 לא פירש: **הואיל דאמר מר •** בפרק ד' אחין (לעיל דף כט:): **והתניה**
לוקס • ואין מלקות ארבעים אלא על תורה אור

דברי תורה אלא דלוריייתא היא
 והיכי אמרת קנה וקמשי האי לוקס
 לאו מלקות ארבעים הוא אלא מכת
 מרדות ומתרידיו מדרבנן כנגד קלות
 ראש בעגמו ועולם קנה דרב מגידי •
 מכת מרדות: **אמאן דמקדש כביאה •**
 משום פריעותא: **ואמאן דמקדש**

בשוקא • אפילו בכספא דמנהג זילות
 ופריעות היא: **דמספקר •** לשון הולפת
 שמעין פניו להחרים עם שליח ב"ד:
מידה הוה דיימא תמיה מיני •

[לעיל כט:]

תסודה היתה חמורו ממנו: **נתן לה**
כסף או שום כסף • ואמר לה התקדשי
 לי במאמר יבמין • ואע"ג דיהב לה
 מיד לאו קידושין גמורים הן קידושי
 תורה שהרי אין קידושין תוספין בשתם
 אח והסורה לא התירחה לו ליעשות
 כלשה נכרית אלא כסדר המנהל

[שם טו וס"ג]

וביאה הוא דתכזה בהרמחמל: ובשטר
כיצד • ואם קידש כשטר כילד כתב
 בו והיך כילד בתמיה והאריך דקידושי
 כסף אמרת נתן לה כסף כשאר נשים
 ממיילא שמעינן שטר נמי כשאר כל

[שם טו וס"ג]

שטר אירוסין בעלמא כדלמך בקידושין
 כתב על הגייר או על החרס אע"פ
 שאין בו שום פרוטה הרי את מקודשת
 כו': **אמר אביי •** האי תנא לאו
 אשטר מאמר קאי אלא אשטר כחובה

[שם טו וס"ג]

קאי: **על גבי פסול הראשון •** ולא
 על של יבם מאי טעמא כדלמך
 בהחולץ (לעיל דף נ"ט) אשה הקנו לו
 מן השמים: **נתן לה גט •** יבם ליבמתו:

[שם טו וס"ג]

מסו • לפוסלה על אחיו ועליו כהאי
 גיטא דתיקום עליה בלא יבנה האי
 גט לא מהני בשתם איש להחריה
 ליעשר כולד נמי לאו גירושין למיקם

[שם טו וס"ג]

בלא יבנה: **לאיחוסו בגיטא •** ולכנס
 יבמה אחר הגט: **הכא פסול כהנסה •**
 כהן שנתן גט כזה לאשטו אסרה עליו

[שם טו וס"ג]

והלכך תיבטי לן (ג) אי מהני מדרבנן:
אלא מאישה • ולא תסירה לכל ארס:
הרי זס גט • ואם נתנו (ד) משכנסה

[שם טו וס"ג]

הרי זו מגורשת הואיל ובידו לגרשה
 משכנסה וזו משום גט ישן דק"ל
 (גיטין דף ע"ט): בית הלל פוסלין ותקן
 חיזוהו גט ישן כל שנתייחד עמה אחר

[שם טו וס"ג]

כתיבה הא איתמר בפרק הורק'
 (ס) ארס נתגרשה תנשא לכתחלה:
 ולחשה

[שם טו וס"ג]

בגיטא • מתקייף לה רבה בר
 רפסלה א"ל החם לא פסיל בכרונה
 גרושה *מאישה לא יקרו *אפילו לא
 ריח הגש שפוסל בכרונה אמר רמי בר חמא

[שם טו וס"ג]

אחאי נקט אע"פ שאין זו שוה פרוטה לחין
 כתינה אחרי יבית את ספר המקנה ס"ר
 דבפרק לה בגט (גיטין דף כ"ה): אמרינן
 גט אלא כדבעיד שכבר נתגרשה בו ואין

[שם טו וס"ג]

נשואין שואו זמן נתינה דלפילו גט ישן
 לא הוי שאל נתייחד עמה אחר זמן
 הכתוב בגטא

[שם טו וס"ג]

אחאי נקט אע"פ שאין זו שוה פרוטה לחין
 כתינה אחרי יבית את ספר המקנה ס"ר
 דבפרק לה בגט (גיטין דף כ"ה): אמרינן
 גט אלא כדבעיד שכבר נתגרשה בו ואין

[שם טו וס"ג]

אם בעל ועשה מאמר פשיטא דהא קניה כביאה •
 פשיטא דקניה כביאה לחודה דמהא לא הוה משני מידי אלא
 הכי פריך פשיטא שמאמר אחר ביאה חינו מגרע וארס כביאה לחוד
 קנה כשזיל מאמר שאחריו לא גרע ומשני אימא ארס בעל בלא מאמר

קנה דס"ר לא קני אלא ארס כן עושה
 כמלוכה מקדש ואמר כך בועלה
 וממתניתין דתנן בריש קידושין (דף
 כ) היבמה נקנית כביאה לא שמעינן
 ליה דלמא היינו מדאורייתא וכן הא

דתנן הכא בתמיה (לעיל כ:): **הבטילה**
 בזמן שהיא בתחילה אין אחריה כלום
 למלא נמי היינו משום דמדאורייתא
 קני ופריך והתניא לוקה וידע שפיר
 דמרבנן לוקה אלא דס"ר ללוקה
 מדרבנן משום דעשאוהו חכמים

כפוגע בשתם ארס שלא במקום מלוה
 וא"כ מרבנן לא קני לה בלא מאמר
 ומשני מכת מרדות מדרבנן משום
 פריעותא בעלמא כדכ"ב:

דמבטל גיטא אע"ג דרב משמע
 דסבירא ליה בריש
 השולח (גיטין דף נ"ג): דביטולו אינו
 מבטול *כ"ר' גבי הא דלמך רב
 יוסף נחיו ארס מ"מ קאמר הכא דלקי
 משום דמוזיל לעו על הגט:

דמסר מודעא אגיטא: אפילו
 היה מבטול כל מודעי
 מ"מ היה מלקה אותו משום דמוזיל
 לעו על הגט דליכא דשמע במודעא
 ולא שמע כביטול:

דמתפקר בשליח דבי דינא •
 כך גירס' הקונטרס
 ויש ספרים שכתבו ביה מאלן דלמער
 שליחא דרבנן וכן כתוב בכל הספרים
 כ"כ דקידושין (דף י"ג): ומיהו גס שם

פי' ביקונטרס שליחא דרבנן שליח ב"ד
 וגרסה דבכל שליחא דרבנן יש ללקות
 אע"ג דלא הוי שליח ב"ד כדלשכתן
 כ"כ עשרה יוחסין (קידושין ע"ג): דשמתייה
 רב יהודה להכא *כדחא דלעיר שלוחו

ואע"ג דשמתייה חמור מגדל כדמוכת
 במקום שנהגו (פסחים דף נ"ג): שמת
 החמיר עליו משום כבייה ארס רב
 יהודה עלמו: **דמקדש כביאה •**
 אר"ת דלפי' כבייה דלריך ביאה

דפריעותא הוא שטושה תתת קנינו
 כביאה: **הדר** כבייה ממי • ארס
 סמיכין אנהרדעי דלמרי כולוה לא
 מגידי רב אלא אמאן דמקדש כביאה
 דבשל ספורים הלך אחר המיקל:
על הגייר או על החרס • אר"ת
 כ"ר אליעזר אחי דלרבי מאיר דלמך
 עדי חתימה כרתי לא מהני דדבר
 שיכול להדייק הוא דבשטר קידושין
 נמי כפי' ר' מאיר עדי חתימה כדמוכת

אם בעל ועשה מאמר פשיטא דהא קניה כביאה •
 פשיטא דקניה כביאה לחודה דמהא לא הוה משני מידי אלא
 הכי פריך פשיטא שמאמר אחר ביאה חינו מגרע וארס כביאה לחוד
 קנה כשזיל מאמר שאחריו לא גרע ומשני אימא ארס בעל בלא מאמר

קנה דס"ר לא קני אלא ארס כן עושה
 כמלוכה מקדש ואמר כך בועלה
 וממתניתין דתנן בריש קידושין (דף
 כ) היבמה נקנית כביאה לא שמעינן
 ליה דלמא היינו מדאורייתא וכן הא

דתנן הכא בתמיה (לעיל כ:): **הבטילה**
 בזמן שהיא בתחילה אין אחריה כלום
 למלא נמי היינו משום דמדאורייתא
 קני ופריך והתניא לוקה וידע שפיר
 דמרבנן לוקה אלא דס"ר ללוקה
 מדרבנן משום דעשאוהו חכמים

כפוגע בשתם ארס שלא במקום מלוה
 וא"כ מרבנן לא קני לה בלא מאמר
 ומשני מכת מרדות מדרבנן משום
 פריעותא בעלמא כדכ"ב:

דמבטל גיטא אע"ג דרב משמע
 דסבירא ליה בריש
 השולח (גיטין דף נ"ג): דביטולו אינו
 מבטול *כ"ר' גבי הא דלמך רב
 יוסף נחיו ארס מ"מ קאמר הכא דלקי
 משום דמוזיל לעו על הגט:

דמסר מודעא אגיטא: אפילו
 היה מבטול כל מודעי
 מ"מ היה מלקה אותו משום דמוזיל
 לעו על הגט דליכא דשמע במודעא
 ולא שמע כביטול:

דמתפקר בשליח דבי דינא •
 כך גירס' הקונטרס
 ויש ספרים שכתבו ביה מאלן דלמער
 שליחא דרבנן וכן כתוב בכל הספרים
 כ"כ דקידושין (דף י"ג): ומיהו גס שם

פי' ביקונטרס שליחא דרבנן שליח ב"ד
 וגרסה דבכל שליחא דרבנן יש ללקות
 אע"ג דלא הוי שליח ב"ד כדלשכתן
 כ"כ עשרה יוחסין (קידושין ע"ג): דשמתייה
 רב יהודה להכא *כדחא דלעיר שלוחו

ואע"ג דשמתייה חמור מגדל כדמוכת
 במקום שנהגו (פסחים דף נ"ג): שמת
 החמיר עליו משום כבייה ארס רב
 יהודה עלמו: **דמקדש כביאה •**
 אר"ת דלפי' כבייה דלריך ביאה

דפריעותא הוא שטושה תתת קנינו
 כביאה: **הדר** כבייה ממי • ארס
 סמיכין אנהרדעי דלמרי כולוה לא
 מגידי רב אלא אמאן דמקדש כביאה
 דבשל ספורים הלך אחר המיקל:
על הגייר או על החרס • אר"ת
 כ"ר אליעזר אחי דלרבי מאיר דלמך
 עדי חתימה כרתי לא מהני דדבר
 שיכול להדייק הוא דבשטר קידושין
 נמי כפי' ר' מאיר עדי חתימה כדמוכת

אם בעל ועשה מאמר פשיטא דהא קניה כביאה •
 פשיטא דקניה כביאה לחודה דמהא לא הוה משני מידי אלא
 הכי פריך פשיטא שמאמר אחר ביאה חינו מגרע וארס כביאה לחוד
 קנה כשזיל מאמר שאחריו לא גרע ומשני אימא ארס בעל בלא מאמר

קנה דס"ר לא קני אלא ארס כן עושה
 כמלוכה מקדש ואמר כך בועלה
 וממתניתין דתנן בריש קידושין (דף
 כ) היבמה נקנית כביאה לא שמעינן
 ליה דלמא היינו מדאורייתא וכן הא

דתנן הכא בתמיה (לעיל כ:): **הבטילה**
 בזמן שהיא בתחילה אין אחריה כלום
 למלא נמי היינו משום דמדאורייתא
 קני ופריך והתניא לוקה וידע שפיר
 דמרבנן לוקה אלא דס"ר ללוקה
 מדרבנן משום דעשאוהו חכמים

כפוגע בשתם ארס שלא במקום מלוה
 וא"כ מרבנן לא קני לה בלא מאמר
 ומשני מכת מרדות מדרבנן משום
 פריעותא בעלמא כדכ"ב:

דמבטל גיטא אע"ג דרב משמע
 דסבירא ליה בריש
 השולח (גיטין דף נ"ג): דביטולו אינו
 מבטול *כ"ר' גבי הא דלמך רב
 יוסף נחיו ארס מ"מ קאמר הכא דלקי
 משום דמוזיל לעו על הגט:

דמסר מודעא אגיטא: אפילו
 היה מבטול כל מודעי
 מ"מ היה מלקה אותו משום דמוזיל
 לעו על הגט דליכא דשמע במודעא
 ולא שמע כביטול:

דמתפקר בשליח דבי דינא •
 כך גירס' הקונטרס
 ויש ספרים שכתבו ביה מאלן דלמער
 שליחא דרבנן וכן כתוב בכל הספרים
 כ"כ דקידושין (דף י"ג): ומיהו גס שם

פי' ביקונטרס שליחא דרבנן שליח ב"ד
 וגרסה דבכל שליחא דרבנן יש ללקות
 אע"ג דלא הוי שליח ב"ד כדלשכתן
 כ"כ עשרה יוחסין (קידושין ע"ג): דשמתייה
 רב יהודה להכא *כדחא דלעיר שלוחו

ואע"ג דשמתייה חמור מגדל כדמוכת
 במקום שנהגו (פסחים דף נ"ג): שמת
 החמיר עליו משום כבייה ארס רב
 יהודה עלמו: **דמקדש כביאה •**
 אר"ת דלפי' כבייה דלריך ביאה

דפריעותא הוא שטושה תתת קנינו
 כביאה: **הדר** כבייה ממי • ארס
 סמיכין אנהרדעי דלמרי כולוה לא
 מגידי רב אלא אמאן דמקדש כביאה
 דבשל ספורים הלך אחר המיקל:
על הגייר או על החרס • אר"ת
 כ"ר אליעזר אחי דלרבי מאיר דלמך
 עדי חתימה כרתי לא מהני דדבר
 שיכול להדייק הוא דבשטר קידושין
 נמי כפי' ר' מאיר עדי חתימה כדמוכת

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

[שם טו וס"ג]

